

Een 'nieuwe' vader

Ik heb vijf kinderen en ik sta er alleen voor als vader. Ik voel me erg verantwoordelijk als hoofd van het gezin, een plicht die ik nauwgezet wil opnemen. Ik heb meestal het laatste woord, en ik zie erop toe dat de kinderen gehoorzaam zijn.

Ik herinner me nog duidelijk de eerste keer dat ik voelde dat ik op een andere manier van onze kinderen kon houden, hen meer liefhebben zoals een moeder dat doet. Toen ik op een dag langs de slaapkamer van mijn oudste zoon liep en zag hoe rommelig die was, werd ik heel boos. "Dit kind weet dat zijn bed moet worden opgemaakt en dat de kamer netjes moet zijn, dit is luiheid en ongehoorzaamheid."

In mijn boosheid wilde ik hem meteen vinden om hem straf te geven en hem zijn kamer te doen opruimen! Al vaker had ik wel eens twijfels over mijn aanpak, maar ik vreesde dat kinderen te veel verwend worden door meeleven en begrip. Ja, ik was streng maar een vader moet de lat hoog leggen.

Die keer bleef ik voor het eerst staan zonder vanuit mijn boosheid in te grijpen. Ik vroeg me af: "Hoe zou een moeder hier handelen?" Ik wist het antwoord. Zij zou proberen te begrijpen waarom mijn zoon van zijn kamer een rommelhoop had gemaakt, ze zou zoeken naar verklaringen als vermoeidheid, zijn vele huiswerk of wat dan ook, ze zou zelfs het bed voor hem opmaken. Maar zou hij zo niet opgroeien tot een verwend nest?

Ik kwam er met enige moeite toe hem nog een kans te geven. Meer zelfs, ik maakte het bed op en ruimde zijn kleren op. Tot mijn eigen verrassing verliet ik de kamer met een goed gevoel.

Ik wilde er met onze zoon over praten, maar kreeg in de eerste dagen niet de kans. En toen, ook al had ik nog niets kunnen bespreken, ontdekte ik een paar dagen later dat iemand mijn bed had opgemaakt.

Dat markeerde het begin van een nieuwe relatie met mijn zoon en binnen het gezin. De nadruk ligt nu meer op wederzijdse liefde en vertrouwen. En het werkt niet alleen, we zijn ook veel gelukkiger.

H.